

Kəmaləddin Qədim

Xəstəxana axşamları...
Yenə cansıxıcı...
Neçə gündü fərqiñə varmadığım
divardakı yazı:
050 463 02 64-bərbər- usta nömrəsi.
Pəncərədən boylanıram
dışarıda qara rəngli
meyid daşıyan xidməti maşın -
üstə nömrəsi.
Palatamla üzbəüz həkim odasında
Bir az öncə
üzüörtülü aparılan
bir xəstənin
son ölüm kağızları qollanır...
Koridor divarlarında
gözlərim nömrələrini gəzir
mürdəşirin, mollanın...

BİZİ BİRİ-BİRİMİZDƏN UTANDIRANLAR UTANSIN

Neçə gündü başıma dolanan tibb bacısı.
Nə sən umduğundan utan,
Nə də mən nəse yapamadığımdan.
"Allah şəfa versin" deyib keç
gülümsəyərək.
Mən "sağ ol"deyib gülümsəyib
durduğumtək.
Gülümsəyək, yola verək bir-birimizi,
İtirməyək bu şansı...
Qoy bizi biri-birimizdən utandıranlar
utansın...

ƏN SAKİT, ƏN SƏSSİZ, ƏN GÖZƏL XƏSTƏ MƏNƏM

Bu xəstəxananın bu mərtəbəsində
Ən sakit, ən səssiz,
ən gözəl xəstə mənəm.
Gələn-gedən dost-tanış da
rəngimə, rufuma baxıb
qıymırlar ki söyləsinlər xəstə mənə.

Təkadamlıq odamda təkəm,
tənha, yalquzaq.
Odam aramsız öskürəklərdən,
iniltildərdən uzaq...
Çox da ən çox ağrı çəkən,
ən çox tikan üstə mənəm...
Bu xəstəxananın bu mərtəbəsində
Ən sakit, ən səssiz,
ən gözəl xəstə mənəm.
Gedir, qayıtmaq istəmir bəzən,
Çəkirəm, nəfəsim çıxmır.
Çıxmır, yenə səsim çıxmır...
Gözəl olmamışam bu qədər heç vaxt,
Üzümə-gözümə baxan karıxır.
Çəkirlər, şəklim də çox gözəl çıxır.
Ağrılarımın, acılarımın kim bilir
neçənci ili çıxacaq...
Bu xəstəxananın bu mərtəbəsində
Ən sakit, ən səssiz,
ən gözəl xəstə mənəm,
Ölürsəm, məndən çox gözəl ölü
çıxacaq...

BİR ÜMİDDƏN ASMIŞAM ÖZÜMÜ

Nə varsa asılıdı bu odada,
Hərə bir şeydən asılı;
Dağ boyda bir adam bir ürəkdən.
İçərinin dərman qoxulu ağır havası
çöldəki küləkdən...
Başucumdakı asılıqandan
içi maye dolu şüşə qab,
sistem şlanqları sallana qalib,
Divardakı asılıqandan paltarlarım.
Bu gün də belə keçdi,
Görən nolacaq yarın?..
Beləcə mən də bir ümiddən
asılmışam özümü..

DAHA BİR XƏSTƏXANA GECƏSİ

Daha bir xəstəxana gecəsi...
Yenə hüzn dolu səssizlik aşıb-daşır.
Koridorlarda təkəmsəyərək xəstələr
gəzib-dolaşır; məsum-məsum baxışda,
yazıq-yazıq sifətdə.
Bir də ki tibb bacısı ağ xələtdə.
Neçə gündü ürəyim od tutub yanır,
Bağrım başı şişə çəkilib burda.
Özüm getmək istəmişdim bir ömür boyu
Yuxularım ərşə çəkilib burda...

XƏSTƏNİN GÖZLƏRİ

Bir az solğun, bir az qəmli
Yaz buludu kimi dopdolu, nəmli.
Sakitliyi- sükutun səssizliyindən öte,
Yorğunluğu daha betər.
Arzuları, istəkləri gizlin
sevgi məktubları kimi örtülü, bükülü.
Gah göylərə, Gah da ki qapıya dikili
Xəstənin gözləri...

BURDA HƏR ŞEY VAXTINANDI

Burda hər şey vaxtınandı...
Keçib getmək bilməsə də vaxt andır.
Vurulacaq iynənin,
qoşulacaq sistemin vaxtı var.
Onsuz da bol-bol vaxtı var xəstənin,
vaxtı var...
Biri gəlib yeməyin vaxtını yadına salır,
Birisi də içəcəyin dərmanlarını.
Dünən, bu gün nə vardısı
təkrar olacaq yarın...
Bir özge adı var burda vaxtın,
bir özge dadı.
Burda hər şey yalnız və yalnız
Getməyin vaxtı olduğunu xatırladır...

KİM VAR, KİM YOX ÜRƏYİMDƏ...

Kardioloq dostum Sultan həkimə

Bir tərəfi, bir üzü var,
Künc yox, tin yox ürəyimdə.
Baxma belə ağrısı bol,
Azca kin yox ürəyimdə.

Eh, nədi ki, canı qandı,
Canı yandı, qanı yandı.
Tez qırılan, tez sınıandı,
Kök yox, him yox ürəyimdə

Yaxşı-yaxşı bax, pərdə var,
Haqdan gələn haqq pərdə var.
Toxunmağa şah pərdə var,
Heyif sim yox ürəyimdə.

Dünyadı, get-gəlli, həkim,
Ha yapış dördəlli, həkim.
Nə var, nə yox, bəlli, həkim,
Kim var, kim yox ürəyimdə?..